

Reina i dames de les festes, membres de la corporació municipal, de Vila-real, membres d'entitats i col·lectius de la ciutat, senyores i senyors.

En primer lloc, gràcies.

Gràcies per estar aquí, gràcies per acompanyar-nos en este últim dia de les nostres festes de Sant Pasqual. Gràcies, sobretot, per no haver defallit mai. Per haver-vos deixat fins a l'últim alè, cadascú des del seu àmbit i segons les seues possibilitats, en una lluita que en ocasions semblava que no acabaria mai. I potser encara no ha acabat del tot. Però, gràcies al treball i l'actitud de tots i cadascun de vosaltres, de la societat en general, hem aconseguit vèncer i controlar esta pandèmia que, fa exactament dos anys, dos mesos i vuit dies, ens va capgirar la vida a tots.

Sobretot, i no podria començar les meues paraules d'altra manera, a les famíies de les 108 persones, vila-realencs i vila-realenques, que han perdut la vida a conseqüència de la covid-19. 106.000 homes i dones en Espanya. Més de sis milions a tot el món. En la seua memòria, l'escultor Manuel Martí Moreno ultima una escultura commemorativa que prompte podrem veure en el camí de l'Ermita, perquè la flama del seu record no s'apague mai.

Durant tot este temps, els vila-realencs i vila-realenques hem patit junts, hem treballat junts, hem cooperat junts. Ara també, recordarem junts. Fent d'eixe record el fil invisible amb què continuar per sempre units amb tots aquells que ja no estan, però que segueixen ben presents al nostre cor i ens acompanyaran sempre des del cel.

Gràcies també Susana, Raúl, els nostres presentadors, per les emotives paraules i homenatge a les víctimes amb què hem començat este acte.

Un acte que no vol ser més que un gest, senzill però honest, per agrair-vos l'esforç d'estos dos anys. No podem recuperar els familiars i amics que la covid s'ha emportat. Ni podem esborrar el dolor, l'angoixa, la incertesa que ens ha travessat l'ànima... Però sí podem fer açò, el que estem fent: reconèixer i agrair a tos els qui ens heu ajudat a fer front al virus atorgant-vos un Premi 20 de Febrer extraordinari. Guardó amb el qual passeu a formar part, ja per a sempre, de l'elenc d'honors i distincions de la nostra ciutat. De la història en majúscules de la nostra ciutat.

Perquè els gestos també són importants. Les societats es construeixen al voltant de símbols. Les comunitats necessiten models i referents. Els nostres patrons. I no hi ha millor espill en el qual mirar-se, no hi ha millor símbol del que som i volem ser, que el que hui ompli este auditori.

Hacemos hoy honor a nuestros patronos. La gratitud de la Mare de Déu de Gràcia y la alegría, la humildad, el servicio público de nuestro patrón, San Pascual, en el que queremos mirarnos cada día.

Els premis 20 de Febrer són uns guardons que l'Ajuntament de Vila-real vam crear per reconèixer les qualitats, mèrits i trajectòries dels vila-realencs i vila-realencques en diverses àrees, com l'esport, les arts, la tradició, o la cultura, entre d'altres. I cada any, des del consistori, estem orgullosos de veure com entre les files dels nostres veïns i veïnes hi ha notables figures que nodreixen el meravellós mapa humà que conforma el nostre poble. Persones que fan a la nostra ciutat millor cada dia.

Els 20 de Febrer són, doncs, els reconeixements de Vila-real a les persones que fan gran el nostre poble. Per això, aquests guardons no podien adoptar una altra forma. I per això, en acord amb tots els grups municipals als quals vull agrair especialment la unanimitat que han mostrat en este temps, vam

decidir crear estos 20 de Febrer extraordinaris i atorgar-los, a més, en unes dates tan significatives com les festes en honor al nostre patró, sant Pasqual. Perquè recuperar la normalitat de les nostres festes no hauria sigut possible sense vosaltres. També perquè, després de tant de temps i tant de dolor, les festes ens concedeixen una oportunitat única de celebrar la vida. I esta és, sense cap lloc a dubtes, la principal lliçó que ens ha deixat la covid-19: hem de celebrar la vida sempre, cada dia.

La pandèmia ens ha posat davant un escenari complicat, un dels escenaris més complicats de les últimes dècades. Davant d'este escenari, els vila-realencs i vila-realencques, sempre amb la col·laboració d'entitats i forces de tot l'Estat, han fet un pas endavant, cadascú des de la seua posició, per a tots junts conformar un poderós exèrcit que lluitara contra eixe enemic comú que era la covid-19. Com altres vegades al llarg de la nostra història, hem aconseguit traure el millor de nosaltres mateixa per a guanyar-li la partida. Com si responguérem a la crida de les paraules d'Alejandro Magno, quan deia que "De la conducta de cadascú de nosaltres, depén el destí de tots". Gràcies a la conducta, al treball de tots vosaltres, en aliança continua amb l'Ajuntament, hui podem recuperar les regnes dels nostres destins.

Perquè, com deia la madre Teresa de Calcuta: "Si yo hago lo que tu no puedes y tú hacer lo que yo no puedo, juntos podemos hacer grandes cosas".

Els deia que la principal lliçó que ens deixa la pandèmia és que hem de celebrar la vida. Hi ha una altra igual d'important: junts som millors.

Junts i juntes som invencibles. Front a una pandèmia a principis del segle passat, la grip espanyola, que va deixar 102 víctimes en només uns mesos. Superant la ruïna que ens van portar les gelades i va reconvertir per a sempre el nostre model productiu i de progrés, les guerres i les postguerres. Ara, front a una altra pandèmia que ha fet trontollar també tot el nostre teixit socioeconòmic.

Davant de tot això, l'Ajuntament hem actuat de la única forma que èticament i humanament era possible: posant-nos al costat de les víctimes, de les famílies, dels sanitaris, de les forces de seguretat, de les xicotetes empreses i comerços que han hagut de lluitar per a no abaixar la persiana, de l'onada de solidaritat que la nostra societat va desplegar des del primer moment de la pandèmia. I tot això, a més, amb la unanimitat de tots i de totes. Amb audàcia, sense por a ser moltes vegades els primers, enmig de la incertesa en què navegàvem sobretot en els moments més durs del confinament.

Hem tractat sempre de ser el pegament que necessitava la nostra societat per a treballar junts, en la mateixa direcció. Perquè és esta, precisament, la principal raó de ser d'un ajuntament i, fins i tot, l'origen etimològic de la paraula. Ajuntament deriva de l'arrel llatina -iunctus, que vol dir 'junts'.

Això hem fet estos dos anys i dos mesos: ajuntar-nos. Això fem també hui, ací, reconéixer la força de la unió.

Perquè, com ens va recordar ja des dels primers dies de la pandèmia en la seua encíclica "Fratelli tutti" (Hermanos todos) el papa Francisco, estem tots en la mateixa barca. Necessitem una actitud global més solidària i fraterna per fer front al segle XXI, a la pandèmia, la guerra d'Ucraïna, la crisi de refugiats... Açò és el que vosaltres heu fet: remar tots junts en la barca comú.

Sou moltes les associacions, entitats i col·lectius que heu lluitat contra la pandèmia des de la primera línia, treballant de manera unida en benefici del destí de tots nosaltres. Els rostres de la batalla que el fotògraf byZelig, Enrique Benavent, tan bé ha captat en l'exposició que vam poder vore en el Gran Casino i en el vídeo que acabem de visionar. Gràcies, Enrique.

Dos anys en què la greu crisi sanitària, econòmica i social viscuda a tot el món ha mostrat alhora dues cares d'una mateixa moneda. En una de les cares, la nostra vulnerabilitat, la constatació de què el nostre món podia tremolar, que som vulnerables. Però, al girar la moneda, hem vist també l'altra cara. I eixa cara és la de la grandesa de l'ésser humà. Perquè en les situacions extraordinàries és quan es revela el vertader caràcter d'una persona. I és en eixe moment quan s'ha vist com nombrosos vila-realencs i vila-realencques estaven disposats a l'esforç comú, a treballar pels altres. Fins i tot a anteposar la salut dels altres a la pròpia.

Vosaltres sou els vertaders herois i heroïnes de la pandèmia, i els qui mereixeu tota la nostra admiració. Herois i heroïnes que han aportat llum, han dut esperança a les nostres cases, i han aconseguit que la roda de la vida seguira girant, sense perdre mai l'esperança.

El vostre treball ha sigut una mostra del que deu moure el món: l'amor, que quan es fa present, fa millor el món.

Hem volgut fer un reconeixement exhaustiu i complet. Perquè en esta lluita contra la pandèmia, tots i totes hem hagut de combatre en algun moment. Tots i totes hem respost de la millor manera que hem pogut, amb tota la nostra energia i capacitats. Cadascú amb les nostres armes.

Per això, enhorabona a totes i tots. Entre tots, heu fet realitat una frase que ens va deixar l'historiador Thomas Carlyle, al segle XIX: "Un heroi ho és tots els sentits i maneres, però sobretot, en el cor i l'ànima".

Hui, després de la lluita, i amb totes les precaucions que encara ens demana la situació, és el moment de l'agraïment públic, del reconeixement. És el moment de retrobar-nos, reconnectar i renàixer, les tres R que ens marquen ja la fulla de ruta. És l'hora, com els deia al principi, de celebrar la vida en majúscules.

Celebrem-la sense deixar de treballar junts, units. Superant les noves proves i dificultats que ens posa per davant la vida.

Hem començat amb música, la de CreaEscena, i acabem també amb música. Abans de tancar l'acte amb l'Himne a Vila-real del Mestre Goterris, que compleix enguany 100 anys, els deixe ara amb les nostres corals, dirigides pel mestre Alfredo Sanz, i un missatge de pau que resisteix el pas del temps: "Dona nobis pacem". Dona'ns la pau.

Gràcies a tots per la seua assistència i bona vesprada.

Visca Sant Pasqual i Visca Vila-real!